

— Pagina culturală pag. 2
— Lipsuri de neîngăduit la întreprinderea de locuințe și locuri de locuit pag. 3
— Mai mult sprijin concursului pentru creșterea pasărilor de casă pag. 3
— Declarația Comitetului național al P.C. din S.U.A. în legătură cu invadarea Guatemalei pag. 3

— Telegrama adresată reprezentantului Uniunii Sovietice la O.N.U. de către reprezentantul Guatemalei pag. 3
— Opinia publică chineză condamnată invazia organizată de S.U.A. asupra Guatemalei pag. 3
— Cronica evenimentelor internaționale pag. 4

— Presa pariziană comentează favorabil întâlnirile de la Berna dintre Mendès France și Ciu En-lai pag. 4
— De la ministerul afacerilor externe al U.R.S.S. pag. 4
— Primejdia pe care o reprezintă comunitatea defensivă europeană pentru instituțiile științifice franceze pag. 4

Pentru îmbunătățirea muncii de primire a candidaților de partid

O puternică dovadă a dragostei și încrederii pe care o manifestă poporul muncitor pentru partid este dorința celor mai buni oameni ai muncii de a deveni membri ai partidului, străduindu-se să îndeplinească condițiile de membru de partid.

Munca politică pentru primirea în partid a celor mai buni fii ai poporului este o sarcină centrală extrem de importantă și de mare răspundere a organizațiilor de partid. Comitetul Central al partidului cere fiecărui organ de partid, fiecărei organizații de partid să-i acorde permanent cea mai mare atenție.

Expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 19 aprilie a. e. subliniază că lipsurile constatate de plenară din august 1953 în direcția îmbunătățirii muncii de primire a candidaților și membrilor în partid, n-au fost încă înlăturate în multe organizații de bază.

În regiunea noastră, unele comitete raionale de partid — Gurahonț, Arad și comitetul orașene de partid — au îndrumat îndeaproape organizațiile de bază în acest scop și astfel munca de primire a candidaților se desfășoară mai bine decât în alte raioane. În special comitetul raional de partid Arad a avut o preocupare permanentă cu privire la primirea de candidați de partid, exercitând un control asupra organizațiilor de bază, pentru ca acestea să se desfășoare o muncă politică continuă spre a atrage în rândul partidului pe cei mai buni oameni ai muncii, luptători de frunte pentru aplicarea în viață a politicii partidului nostru. Potrivit îndrumărilor date de către comitetul raional de partid, cele mai multe organizații de bază desfășoară — prin membrii lor — o muncă individuală perseverentă, răbdătoare, cu cei mai cinstiți dintre oameni muncii. Acești oameni ai muncii, legați de regimul nostru, de cauza poporului, sunt invitați să participe la conferințe, unde li se vorbește despre politica partidului, despre lupta dusă de partid în anii de cruntă asuprire burghezo-moșterescă, despre realizările regimului democratic-popular, despre condițiile de primire în partid, despre calitatea de membru de partid, li se arată care sunt îndatoririle comunistilor.

Deși în ultimele luni munca politică și organizatorie pentru primirea de candidați de partid cunoaște o îmbunătățire simțitoare față de trecut, mai sînt însă în regiunea noastră unele organe și organizații de partid care desfășoară o activitate birocratică.

Lipsuri în această direcție se manifestă în special la comitetul raional de partid Sînicolaul Mare, care chiar de la început a neglijat problema primirii de candidați, persistînd în această lipsă și în momentul de față. Din această cauză, la birourile unor organizații de bază din cuprinsul raionului s-au adunat un număr mare de cereri de primire în rândul candidaților, care n-au fost încă discutate. De pildă, la organizația de bază I.C.A.R. Lovrin și la cea din comuna Lovrin, sînt cereri depuse de mai bine de un an de zile, care nici pînă în prezent n-au fost puse în discuția adunărilor organizațiilor de bază. O situație asemănătoare există la organizația de bază de la S.M.T. Götlob și la organizația de bază de la gospodăria agricolă de stat din Sînicolaul Mare. Tov. Ilie Groșan, secretarul organizației de bază, de la gospodăria Sînicolaul Mare, a pus cererile de primire în sertarul mesei, uitînd de existența lor.

Membrii biroului comitetului raional de partid nu iau măsuri pentru înlăturarea acestor lipsuri înțelegibile. Tov. Traian Polis, șeful secției organizațiilor de partid, sindicale și U.T.M., manifestă lipsă de interes față de problema primirii de candidați, neglijînd în același timp îndrumarea concretă a activităților în această direcție. În cadrul acestei secții și-au făcut loc birocratismul și seclerismul în muncă. Tov. Polis, în loc să se consulte cu instructorii comitetului raional de partid, în această problemă, manifestă neîncredere față de ei, luînd hotărîri de unul singur. Biroul comitetului raional de partid, care răspunde de această muncă, se complăce în aceste lipsuri, neluînd măsuri pentru remedierea lor. Ca urmare a acestor slăbi de lucru, numai un număr mic de organizații de bază din cuprinsul raionului au primit candidați de partid.

Lipsuri asemănătoare în direcția primirii de candidați sînt și la comitetul raional de partid Cris, unde tov. Iosif Horváth, șeful secției organizațiilor de partid, sindicale și U.T.M., și tov. Ioan Mărușă, prim-secretar al comitetului raional de partid, n-au avut în spirit de răspundere această

problemă. Din această cauză, în cuprinsul raionului stau zeci de cereri nerezolvate. La S.M.T. Sintima, de pildă, sînt cereri depuse de peste 8 luni de zile, fără să se intereseze cineva de soarta lor. Pe bună dreptate se întrebă mecanizatorii frunți de la acest S.M.T.: care este soarta cererilor depuse, deoarece ei sînt dornici să devină ei mai curînd candidați de partid.

Aceste lipsuri reflectă slaba activitate a unor comitete raionale de partid în direcția instruirii secretarilor organizațiilor de bază în privința muncii de primire a candidaților de partid; ele dovedesc lipsa de îndrumare și control asupra activității organizațiilor de bază în această problemă. Ele dovedesc de asemenea neîncrederea în muncă, de către toți membrii de partid, a documentelor C.C. al P.M.R. în legătură cu primirea de noi membri de partid. Experiența arată că locuim în acele organizații de bază în care înșiși membrii birourilor acestora nu și-au însușit instrucțiunile C.C. și n-au organizat dezbaterile acestui document, se comit greșeli serioase și încălcări ale principiilor și criteriilor de primire în partid.

Majoritatea organizațiilor de bază nu și-au îndepărtat atenția și în direcția muncii politice în rândul femeilor. Acestea n-au fost antrenate să participe la lucrul confidențial sau adunări deschise ale organizațiilor de bază, din care cauză numărul candidaților de partid din rândul femeilor este încă destul de mic.

Pentru a lichida lipsurile în munca de primire de candidați, organelor și organizațiilor de partid din regiunea noastră le revine sarcina de a lichida cu hotărîre manifestările de subapreciere și birocratism ce mai au loc în această privință. În același timp, trebuie combătută orice tendință de pripă, de superficialitate și slăbire a vigilenței revoluționare în munca de primire a candidaților de partid.

Experiența arată că organizațiile de partid își pot îndeplini cu cîștig sarcina de mare răspundere de a primi în partid elementele cele mai înaltă, frunte, dacă și în munca de primire se achită conștiința de rolul de conducător politic la locul de muncă, dacă toți membrii de partid, prin munca lor, sînt excentri în toate privințele pentru cel fără partid.

Organele și organizațiile de partid, fiecare comunist, trebuie să înțeleagă că primirea de candidați de partid constituie o sarcină de cea mai mare însemnătate, că această importantă activitate trebuie să ducă în mod nemijlocit la îmbunătățirea activității și înfăptuirea legăturilor organizațiilor de bază cu masele, prin antrenarea celor mai buni oameni ai muncii fără de partid, în realizarea sarcinilor economice, politice, culturale.

Comitetele raionale și orașene de partid trebuie să sprijine organizațiile de bază pentru a înlătura deficiențele metodei birocratice și superficialității în muncă.

Organizațiile de bază au datoria să se desfășoare, prin membrii lor, o perseverență și largă muncă individuală cu oamenii muncii înaintați, care au dovedit altă în producție, alt și în activitatea lor obștească, că aplică în mod consecvent politica partidului nostru. Birourile organizațiilor de bază trebuie să încredințeze acestora sarcini în cadrul organizațiilor de masă, pentru mobilizarea oamenilor muncii la diferite acțiuni, și mai cu seamă în munca politică de masă.

În același timp, activul fără de partid, educat cu grijă și antrenat să participe activ la îndeplinirea sarcinilor organizațiilor de bază, constituind un izvor necesar de cadre noi, devine de a intra în rândurile partidului.

O sarcină de cea mai mare însemnătate este îndrumarea organizațiilor U.T.M. și sindicale, de către organizațiile de partid. O atenție deosebită trebuie acordată mai ales utoimșilor. Organizațiile U.T.M. trebuie să educe neîncetat tînăra generație în spiritul dragostei față de patrie și al internaționalismului proletar, pregătind pe cei mai buni tineri pentru a fi primiți în partid.

Acolo unde organizațiile de bază n-au început încă să primească candidați, trebuie intensificată propaganda prin conferințe în rândurile celor mai buni și mai cinstiți oameni ai muncii.

Organele și organizațiile de partid au datoria să muncască în așa fel încît primirea de candidați și noi membri în partid să ducă la înfăptuirea partidului nostru, la ridicarea capacității sale de mobilizare a maselor de oameni ai muncii în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră.

Toate forțele pentru întreținerea culturilor și pregătirea campaniei agricole de vară!

Angajamente ale oamenilor muncii de pe ogoare

În dorința de a întîmpina cu cîștig ziua de 23 August — cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre — oamenii muncii de pe ogoarele regiunii noastre își manifestă hotărîrea de a obține noi și însemnate realizări.

În scrisorile pe care ne-a trimis-o, colectivul S.M.T.-ului Aradul Nou arată că își însușește punctele fixate de S.M.T. Rovine, luîndu-și toată înmănoarea angajamente:

— să depășească cu 100 la sută suprafața de teren contractată pentru prașitul mecanic;
— să întreprindă la seceratul păloaselor șapte cupluri de secerători-legători;

— să facă economii de carburanți și piese de schimb în proporție de 15, respectiv 10 la sută;

— să efectueze, prin agronomii de sector, polenizarea suplimentară artificială la întreaga suprafață de lucernă și la 25 la sută din suprafața cultivată cu floarea soarelui, la gospodăriile colective din raza de activitate a stațiunii.

În scopul îndeplinirii acestor angajamente, colectivul S.M.T.-ului va asigura funcționarea normală, pe teren, a întregului parc de mașini și tractoare.

Răspunzînd angajamentelor luate de colectivul din Chelnaș, colectivul din comuna Pesce, raionul Sînicolaul Mare, ne scriu următoarele:

— Vom ca prin munca pe care o depunem să contribuim la aplicarea în viață a prevederilor Hotărîrii plenare luate din august 1953. Sîntem într-un tot de acord cu angajamentele colectivităților din Chelnaș și ne mai luăm următoarele angajamente:

— să executăm cele patru brașuri în mod mecanic la culturile de porumb, floarea soarelui și sfeclă de zahăr;

— să întreprindem în cele mai bune condiții suprafețele însemnate de legume și zarzavaturi; vom realiza cu 100 la sută mai multe legume și zarzavaturi față de cantitățile prevăzute în contract;

— să facem recoltatul fără pierderi a păloaselor de toamnă și primăvară și să depășim cu 10 la sută planul de producție la acestea.

Pentru îndeplinirea acestor angajamente, vom intensifica întrecerea socialistă între brigăzi, echipe și oameni, și vom aplica cu strictețe Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind organizarea muncii în gospodăriile colective.

Condițiile climatice nefavorabile din iarnă și primăvara acestui an, au avut o influență negativă asupra bunei dezvoltări a semănturilor. Cu toate acestea, țăranii muncitori colectivști, întovărășiți și cu gospodării individuale din regiunea noastră, luptînd pentru a obține recolte bogate, au însămințat și întreținut culturile pășoare în condiții bune, astfel că cerealele promit o recoltă bună.

Acum ne apropiem cu pași repezi de sfîrșitul perioadei de vegetație a cerealelor, perioadă în care ele își micșorează extragerea din pămînt a apei și a substanțelor hrănitoare și în scurt timp intră în perioada de coacere (recoltare).

Plantele în acest timp încep să-și piardă culoarea verde, luînd pe zi ce trece o culoare din ce în ce mai galbenă, apropiindu-se de așa zisa maturitate, care are următoarele faze de coacere:

COACEREA ÎN LAPTE, faza în care boabele își mențin culoarea verde și sînt pline cu un lichid lăptos ce se poate observa ușor deosebindu-se de bobul cu un lichid degetului, aceasta intră ușor în bob din care iese lichidul. În această fază, boabele își continuă dezvoltarea, aprovizionîndu-se cu substanțe de rezervă.

COACEREA ÎN PIRGA; în această fază, boabele cerealelor au culoarea galbenă, unghia pătrunde încă în bob, însă nu mai curge din el lichidul lăptos. În această fază, boabele nu mai absorb substanțele de rezervă.

COACEREA DEPLINĂ; în această fază boabele se întăresc mult, ele nu mai pot fi străpuse cu unghia și se scutură ușor.

RĂSCOACEREA; în această fază, boabele se scutură foarte ușor, iar paiele și spițele se sfarmă și ele ușor.

În acest an, mai mult ca oricînd, trebuie să dăm o atenție deosebită recoltatului, care trebuie făcut la timp și cu multă grijă, fiindcă de felul cum vom face recoltarea depinde în cea mai mare măsură cantitatea și calitatea recoltelor.

Astfel, pentru a avea o recoltă de cereale cu greutate mare, cu o culoare frumoasă, cu gust și miros plăcut și fără pierderi, recoltarea este necesară să se facă atunci cînd plantele nu mai extrag din pămînt substanțe hrănitoare, adică la coacerea în pirgă.

Că recoltarea se face prea tîrziu, la coacerea deplină, sînt pierderi considerabile de mări de boabe. În aceste cazuri este bine ca recoltarea să se facă cu combina care micșorează pierderile ce rezultă din scuturare.

Boabele de cereale recoltate la coacerea în pirgă, incoltește și răsar tot atât de bine ca și cele recoltate la coacerea deplină.

Greutatea și culoarea frumoasă a boabelor, se păstrează numai dacă ferim cerealele secerate, pînă la timpul treieratului, de ploie. Astfel, țăranimea muncitoare este bine că imediat după secerat să strîngă sнопi în cruci și acestea să fie așezate în rînduri drepte astfel ca să se poată dezmiștri în cel mult 2—3 zile după recoltat. După un timp de 5—7 zile crucele se strîng în sloguri la arii. Atît crucele cît și slogurile trebuie bine făcute pentru ca ploile, care eventual vor cădea, să nu pătrundă în ele. Obieciul greșit al unor țărani de a ține crucele pe timp 2—3 săptămîni și chiar o lună, trebuie înlăturat deoarece dăunează calității și cantității recoltei și în special greutateii și culorii boabelor, aceasta datorită faptului că ele sînt expuse un timp îndelungat ploilor, vîntului, plec-turilor de rouă și arșelii soarelui.

Sarcina actuală a tuturor inginerilor și tehnicienilor agronomi este de a fi în permanență printre țăranii muncitori colectivști, întovărășiți și din sectorul individual, din- du-le îndrumări și sfaturi, bazate pe starea culturilor de cereale din locul respectiv, cu privire la muncile de recoltare.

Să depunem toate eforturile pentru recoltarea la timp și în bune condiții a cerealelor, pentru plina poporului muncitor!

Ing. agr. M. HAGIESCU

Prin regiunea noastră

Adunarea obștească pentru votarea autoîmpunerii

De curînd, țăranii muncitori din comuna Sînmartin, raionul Cris, au aprobat autoîmpunerea pe anul 1954, pentru continuarea lucrărilor de electrificare. La adunarea obștească, ce a avut loc cu această ocazie, au luat parte peste 500 de cetățeni.

În fața adunării obștești tov. Victor Schreier, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal, a prezentat darea de seamă cu privire la executarea autoîmpunerii pe anul 1952—53 și realizările obținute în ceea ce privește electrificarea comunei în anul trecut.

Din darea de seamă a reieșit că în comuna Sînmartin, prevederile autoîmpunerii s-au achitat în proporție de 91 la sută în 1952—53.

Comuna a fost în bună parte electrificată.

Pe străzile Sînmartinului ard becurile electrice, iar în centru funcționează difuzoare. Pînă în prezent au fost electrificate căminurile sfatului popular comunal, căminul cultural, școlilor de 7 ani romînă și germană, etc.

În continuare tov. Walter Staut, secretarul comitetului executiv al sfatului popular comunal, a prezentat referatul privind la executarea autoîmpunerii pe anul 1954.

Din referat a reieșit importanța achitării la timp a autoîmpunerii de către țăranii muncitori, care va contribui la ridicarea nivelului lor de trai material și cultural. De așen „ea referatul a prezentat prevederile autoîmpunerii pe anul 1954 cu scopul de a se continua lucrările de electrificare, care a comunei. Un număr de 14 țăranii muncitori, printre care Mihai Oiaș, Gheorghe Sîllner, Anton Hatzihoș și alții au achitat chiar în fața adunării obștești sumele prevăzute în autoîmpunere pe anul 1954. Țăranii muncitori Anton Alnică a obținut chitanță nr. 1 pentru achitarea autoîmpunerii pe acest an.

Pentru sănătatea oamenilor muncii

Zilele trecute, un grup de medici din raionul Gurahonț, s-a deplasat în satul Crocna. Grupul de medici a fost condus de medicul Jach Jeger. Vizitele medicale au fost făcute la punctul sanitar din sat.

Țăranii muncitori au venit cu multă încredere la vizita medicală, de unde primeau fiecare lamuriri asupra slăbirii sănătății lor iar celor suferinzi de vreo boală li se înlocuiau imediat rețele.

Cu deosebită grijă s-a făcut consultarea copiilor mici. Fiecare mamă și-a adus copilul la vizita medicală. Mamelor cereau de la medici diferite lamuriri despre felul cum trebuie îngrijii și alimentați copiii la diferite vârste.

Toate consultațiile s-au făcut în mod grațios.

Sub regimul burghezo-moșteresc, nu se putea auzi de medic prin aceste părți. Bolnavii erau nevoiți să vină pînă la Gurahonț, unde găseau cîte un medic particular care le cerea pentru o consultație bani grei. Acum însă țăranii muncitori din satul Crocna sînt grăbiți să poartă partidul și guvernul pentru sănătatea lor și a familiilor lor.

Pavel Marcol, coresp.

Alegerea comisiei de femei din Moneasa

Nu de mult în comuna Moneasa, raionul Gurahonț, a avut loc alegerea comisiei de femei de pe lîngă sfatul popular comunal. În cadrul adunării delegatelor de femei au fost discutate probleme privitoare la activitatea femeilor în acțiuni de folos obștești legate de interesul întregii comuni.

Din darea de seamă prezentată de vechia comisie de femei a reieșit că delegatele de femei au mobilizat 120 de femei care au contribuit la plîtul și prașitul lotului comunal zootehnic.

Printre altele, darea de seamă a scos la iveală și o serie de lipsuri care au existat în activitatea comisiei de femei; nu toate obiectivele din planul de muncă al acesteia au fost duse la îndeplinire, iar tov. Maria Brad, responsabilă comisiei de femei, a dus o muncă seclară.

Darea de seamă a mai arătat că nici comitetul executiv al sfatului popular comunal nu a îndrumat și sprijinit îndeaproape comisia de femei.

Luînd cuvîntul la discuții mai multe delegate de femei, au analizat în spirit critic și autocritic darea de seamă prezentată de către vechia comisie de femei și au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii pe viitor.

Să fie înlăturate grabnic lipsurile în pregătirea campaniei de vară la Vinga!

În hotarul comunei Vinga, raionul Arad, lanurile cu seară și orz de toamnă, au început pe unele locuri să se îngălbenească, semn că nu peste multă vreme va începe recoltarea lor.

Pentru ca nici un bob din noua recoltă să nu se piardă, țăranii muncitori sînt hotărîți să începă secerișul îndată ce bobul va da în pirgă.

În vederea asigurării succesului muncilor de recoltat, treieris, dezmiștit și colectări, Hotărîrea guvernului și partidului referitoare la campania de vară trasează sarcini concrete comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale. Acestea aveau datoria să asigure, pînă la 20 iunie, terminarea reparațiilor la batoze, tractoare, secerătorilor-legători, etc.

De acest termen stabilit de Hotărîre, n-a ținut însă comitetul executiv al Sfatului popular din Vinga. Trebuie să amintim că și în ziua de 22 iunie mai erau de reparat 2 secerători-legători, 1 tractor, etc. Nu s-a făcut recepționarea reparațiilor gar-niturilor de treier, locomobilelor, tractoarelor și a celorlalte mașini agricole, fapt care nu constituie o garanție că au fost bine puse la punct de către proprietarii lor.

Lipsit de îndrumare și control, comitetul executiv al sfatului popular comunal, în frunte cu tov. Petru Boșil-cov, președintele acestuia, nu numai

că nu a luptat pentru a respecta termenele fixate de Hotărîrea guvernului și partidului, dar a îngăduit chibburului Iosif Schmidt de la nr. 833, să lărgăneze repararea tractorului, pe motiv că n-are piese de schimb. La fel chibburul Ioan Dermenici, Iosif Manoșov de la nr. 643, Petru Dupla de la nr. 416 și alții, pînă în ziua de 22 iunie nu și-au reparat secerătorile-legători. Ei caută prin aceasta să împiedice campania de recoltare și treieris. Comitetul executiv al sfatului popular n-a luat nici o măsură să-i oblige pe aceștia să-și pună mașinile la punct în cel mai scurt timp.

Cine să-i oblige pe chibburii din Vinga să-și repare, utilajul agricol, cînd președintele sfatului popular nici nu cunoaște măcar situația reparațiilor în comună? În ziua de 22 iunie, cînd a fost întrebant tovarășul președinte despre felul cum se prezintă reparațiile, dînsul a răspuns foarte simplu: „Agentul agricol e competent să țină evidența reparațiilor și a muncilor de întreținere a culturilor în comună”.

O mare parte din vină pentru felul defectuos în care se desfășoară muncile de pregătire a campaniei de recoltat și treieris în comuna Vinga o poartă și organizația de bază, care lipsită de îndrumare și controlul comitetului raional de partid — a ne-

glijat sarcinile ce-i revin în această direcție. Cu toate că secretarul organizației de bază face parte din comitetul executiv al sfatului popular, el n-a participat cu regularitate la ședințele acestuia. Biroul organizației de bază n-a luat măsuri concrete pentru intensificarea muncii politice de masă în vederea pregătirii campaniei de vară. O dovadă grăitoare în acest sens este slaba activitate a gazelei de perele.

Acum, cînd sîntem în preajma începerii campaniei agricole de vară, comitetul executiv al sfatului popular din Vinga, sprijinit de organizația de bază, trebuie să facă o coltură serioasă în muncă, să se preoțpe cu toată răspunderea de terminarea și recepționarea grabnică a reparațiilor. În cel mai scurt timp, deînătorii de secerători-legători și de tractoare să fie obligați să și le repare spre a avea la vreme toată pregătita pentru recoltat și treieris, controlîndu-se de către comitetul executiv al sfatului popular cum se execută reparațiile.

În zilele ce au mai rămas pînă la începerea recoltatului, comitetul executiv al sfatului popular din Vinga trebuie să-și fixeze ariile pe locuri corespunzătoare și să organizeze cu oameni cinstiți și de încredere pază lanurilor și a ariilor.

Opera veșnic vie

— 65 de ani de la moartea lui Mihail Eminescu —

Într-o gară din inima Bărganului. Am intrat să mă încălzesc puțin în căminul acurului, din preajma semaforului. Aproape nici nu mi-a observat intrarea, într-altul era de absorbit de paginile unei cărți. I-am dat buna seara, a ridicat privirea, fața i s-a destins într-un început de zâmbet.

— Mare poet, Eminescu!...

— Mi-am aruncat ochii pe cartea deschisă: „Scrisoarea III”...

Am intrat într-una din zile în casa unui colectiv de prin părțile Sibului. Pe masă, așezate frumoase, erau câteva cărți, mai mult despre muncă agricolă. Mi-a atras atenția una modestă, cu copertile roșii: Eminescu — Poezii.

— Citesc mai mult acum și mi plac poeziile lui...

Auzisem într-o vreme că s-au retipărit — nu știu pentru ce oară în ultimii patru ani — „Poeziile” lui Eminescu. Am intrat într-o librărie din Arad și le-am cerut.

— Am avut mai multe ca de obicei, dar le-am terminat în câteva zile...

Au trecut 65 de ani de la drama care a curmat firul mult încercatei vieți a poetului. De atunci opera lui a străbătut un drum lung, răspundându-se din nou în cele mai îndepărtate colțuri ale țării și, îmbrăcând vestimentul altor limbi, a trecut granițele la alte și alte popoare. Această operă a pătruns tot mai adânc în sufletul celor mulți, care muncesc, devenind însă un bun al întregului popor abia în anii regimului de democrație populară.

Din 1950, de când poporul nostru eliberat a sărbătorit centenarul nașterii poetului, opera lui Eminescu a pătruns și mai mult, mai adânc în rîndul maselor largi ale muncitorilor și țăranilor muncitori, paralel cu înlăturarea obscurantismului și misticismului. Cartea lui de poezii a devenit un prieten drag pentru tot mai mulți oameni ai muncii. O citești și nu-ți vine să te mai despartă de ea; mai recitești unele poezii și parcă tot mai frumoase, mai pline de înțeles și apăsătoare — cum a sintetizat Vlahuță acest sentiment:

„Tot mai citesc mlaștră-ți carte
Deși ți-o știu pe dinafară”.

Mulți s-au întrebat adesea: în ce stă trănicia poeziei eminesciene, ce anume îi dă acea forță trezitoare?

S-au frământat îndestul criticii burgheze să dea acestei întrebări un răspuns convenabil pentru ei și răspunsul a fost pe măsura puterii de înțelegere pe care le îngăduia interesele lor meschine de clasă. Pe linia rețetelor lor sterile ale „artei pure”, nu

au putut vedea în opera lui, decît „forma desăvîrșită a versului” și „imaginile poetice”. Într-adevăr acestea sînt calități ale poeziei lui Eminescu, dar țîria ei, forța ce o face veșnică, nu putea să stea numai în formă, ci mai ales în conținutul operei.

Adevăratul sens al operei lui Eminescu nu poate fi înțeles decît de pe pozițiile celor ce aveau aceleași dureri și aceleași năzuințe cu poetul, a celor mulți apăsați de jugul exploatare, a celor lînga care a bătut inima poetului. Valoarea poeziei „Viața” nu poate fi judecată de egumenul și nici de capitalista despre care vorbește, ci de fata ce și țese zilele puține în ochiurile broderiei din care negustorul își face avere.

Eminescu a fost nu numai un talent deosebit, ci un suflet cîștit alături de mînte dintre cele mai pătrunzătoare, fapt ce i-a dat posibilitatea orientării încă din copilărie către cei ce muncesc, pe care i-a cunoscut îndeeaproape în peregrinările prin țară, asemănătoare celor pe care le va face curînd, în aceleași condiții, întemeietorul realismului socialist, Gorki. Faptul că nu a putut să vadă însă decît în mod cu totul vag posibilitatea rezolvării conflictului social în care trăia, nu se datorește lui, ci condițiilor în care viețuia acei lînga care se alăturase, faptului că masele de asupriți, lipsite de un proletariat dezvoltat, nu puteau să vadă limpede calea către eliberare. Poetul a simțit întreaga apăsare a „orînduirii nedrepte”, a văzut toată putreziciunea acesteia, a înțeles esența conflictului social pe care-l trăia, conflict izvorît din opoziția dintre „cei mizeri și bogăți”. Această pătrundere a realității sociale a făcut posibilă forța demasca-toare a poeziei eminesciene, iar ura lui elocventă izbucnește nu învo-cînd „minia cerească”, în care nu-și punea nici o nădejde, ci în forța poporului ce pedepsește, personificată în figura domnitorului Tepeș:

„Cum nu vii tu, Tepeș Doamne, ca
pîndind mîna pe ei,

Să-i împarți în două cete, de smî-n-țî și de mișei,

Și în două temniși large, cu de-a-sîla să-i aduni,

Să dai foc la pușcărie și la casa
de nebuni!”

Eminescu a trăit în epoca în care burghezia ajunsese la putere și-și dase mîna cu moșierimea, întemeind monstruoasă coalitie. Simțindu-se stăpînit, fără amenințarea unui curent revoluționar prea puternic, își arăta întreaga ludoșenie în rinjetul celui

„Tu din tînră precum ești
Tot mai mult întînțirești”.

Prin concepția sa, prin caracterul ferm ca și prin neîntrecută măiestrie poetică a versului său, Mihail Eminescu a fost un înaintaș al timpului său.

În vremurile pe care le trăim azi, scriitorii găsesc în viața și în opera lui o pildă și un îndemn de a se afla alături de năzuințele maselor largi ale poporului muncitor pe care să-l înțeleagă și să-l ajute, de a fi în mîna rîndului pe calea realizării acestor năzuințe.

P. Neicu

O nouă ediție din poeziile lui Eminescu

Opera lui Eminescu este din ce în ce mai mult cunoscută și iubită de cei ce muncesc. Fiecare ediție nouă, tipărită în zeci de mii de exemplare, abia reușește să satisfacă cerințele maselor cititoare.

Voluntă „Poezii” de M. Eminescu, apărut recent în colecția „Albina”, cuprinde câteva dintre cele mai frumoase versuri ale marelui nostru poet.

În poezii ca „Împărat și proleat”, „Cugetările sîrmanului Dionis”, „Scrisoarea III”, „Viața”, Eminescu își manifestă revolta sa împotriva regimului burghezo-moșieresc, împotriva acelor care făgăduiesc oamenilor muncii o lume mai bună după moarte, avînd ei toată grija să păstreze pentru ei bunurile lumii acestuia.

Într-o altă poezie, „Viața”, Eminescu ne arată că lumea noastră este o lume de dur, unde da din cap nemulțumiri ori de cîte ori înțelegem o bucurie scăpată de la plivă, dar surde apoi privind spiclele încercărilor de boabe încă fragede, ba în cîmpul seninătății o porumb, sau în deal printre merii din livadă.

A avut șapte copii, mai are trei, toți oameni gospodari la casele lor. Le-a lăsat o vreme pămîntul și muncă care pe unde apuca, dar de cînd moștele s-au dat la cei ce le lucrau, au căpătat și ei îndeeajuns. Ba, de anul trecut, cînd s-a făcut întovășirea de și-au pus laolaltă peticile de pămînt, munca lor e mai cu spor.

Pe cel mai tînr îl cheamă Tudor și a rămas să stea în casa bătrînosă. Pe lîngă el își duce trîntul moș Vantie, și-l mai sîcie — ba că ai uitat de una, ba că pe cealaltă n-ai făcut-o cum trebuie — dar tot e mulțumit de feciorul lui, cu toate că nu prea vrea să i-o arale.

Azi, că-i duminică, a mai dat o raită pe la livada de pe deal, să vadă de nu s-au mai ivit niscăi omizi. Abia acum a sosit agale și s-a așezat pe lîngă de lîngă poartă. Își scoate înțel luleana, o dîchestește bine și dă drumul cînd și cînd la cîte un val de fum, așteptînd că poate trece careva pe drum, să mai schimbe-o vorbă-două.

— Azi, că-i duminică, a mai dat o raită pe la livada de pe deal, să vadă de nu s-au mai ivit niscăi omizi. Abia acum a sosit agale și s-a așezat pe lîngă de lîngă poartă. Își scoate înțel luleana, o dîchestește bine și dă drumul cînd și cînd la cîte un val de fum, așteptînd că poate trece careva pe drum, să mai schimbe-o vorbă-două.

— Azi, că-i duminică, a mai dat o raită pe la livada de pe deal, să vadă de nu s-au mai ivit niscăi omizi. Abia acum a sosit agale și s-a așezat pe lîngă de lîngă poartă. Își scoate înțel luleana, o dîchestește bine și dă drumul cînd și cînd la cîte un val de fum, așteptînd că poate trece careva pe drum, să mai schimbe-o vorbă-două.

— Azi, că-i duminică, a mai dat o raită pe la livada de pe deal, să vadă de nu s-au mai ivit niscăi omizi. Abia acum a sosit agale și s-a așezat pe lîngă de lîngă poartă. Își scoate înțel luleana, o dîchestește bine și dă drumul cînd și cînd la cîte un val de fum, așteptînd că poate trece careva pe drum, să mai schimbe-o vorbă-două.

— Azi, că-i duminică, a mai dat o raită pe la livada de pe deal, să vadă de nu s-au mai ivit niscăi omizi. Abia acum a sosit agale și s-a așezat pe lîngă de lîngă poartă. Își scoate înțel luleana, o dîchestește bine și dă drumul cînd și cînd la cîte un val de fum, așteptînd că poate trece careva pe drum, să mai schimbe-o vorbă-două.

— Azi, că-i duminică, a mai dat o raită pe la livada de pe deal, să vadă de nu s-au mai ivit niscăi omizi. Abia acum a sosit agale și s-a așezat pe lîngă de lîngă poartă. Își scoate înțel luleana, o dîchestește bine și dă drumul cînd și cînd la cîte un val de fum, așteptînd că poate trece careva pe drum, să mai schimbe-o vorbă-două.

— Azi, că-i duminică, a mai dat o raită pe la livada de pe deal, să vadă de nu s-au mai ivit niscăi omizi. Abia acum a sosit agale și s-a așezat pe lîngă de lîngă poartă. Își scoate înțel luleana, o dîchestește bine și dă drumul cînd și cînd la cîte un val de fum, așteptînd că poate trece careva pe drum, să mai schimbe-o vorbă-două.

— Azi, că-i duminică, a mai dat o raită pe la livada de pe deal, să vadă de nu s-au mai ivit niscăi omizi. Abia acum a sosit agale și s-a așezat pe lîngă de lîngă poartă. Își scoate înțel luleana, o dîchestește bine și dă drumul cînd și cînd la cîte un val de fum, așteptînd că poate trece careva pe drum, să mai schimbe-o vorbă-două.

— Azi, că-i duminică, a mai dat o raită pe la livada de pe deal, să vadă de nu s-au mai ivit niscăi omizi. Abia acum a sosit agale și s-a așezat pe lîngă de lîngă poartă. Își scoate înțel luleana, o dîchestește bine și dă drumul cînd și cînd la cîte un val de fum, așteptînd că poate trece careva pe drum, să mai schimbe-o vorbă-două.

Intr-o duminică la sat

Unul după altul, rămneau în urmă kilometri, în goana mașinii, pe șoseaua dinspre Bîrsa. Gălăgioși, cei aproape treizeci de muncitori ai fabricii „Refacerea” din Arad, membri ai echipei culturale, aci înțeau cîte un cîntec zdruncinat din cînd în cînd la cîte un hop sau la o cotitură, aci vorbeau cu voce tare, de cele mai multe ori cu toții dedată. Erau veseli că au prilejul unei excursii plăcute, de parte de oraș, în locuri pe care mulți dintre ei nu le mai văzuseră și mai ales ardeau de nerăbdare să se întîlnească în sat cu țăranii muncitori care de-acum poate-i așteptau. Au trecut printr-un sat, apoi altul și altul.

— Mai e mult pînă la Bîrsa, întreba cîte unul?

— Mai e, mai e...

Și mașina înainta de zor. Și iar cîntec și iar veselie și nerăbdare.

— Ce stai ca pe spinii, îi spune

lov, Ignat, Mariei Brădan, ca să o

căjească pentru că s-a pregătit să

recite poezia „Spinul”. Dar nici ea

nu se lasă și-i aduce aminte că are

și el de spus... „Cîntecul și căfelul”.

— Vezi că îți uită căfelul acasă.

O să dai chix.

Ridă ei, rid și ceilalți.

E aproape de amiază cînd ajung la Bîrsa. Îi așteaptă sătenii adunați în fața cîminului cultural.

— Bine v-am găsit, tovarăși!

— Bine-ai venit sănătoși!

Își string mîinile — mîinile ce sînt

învălate unele să umble cu mașinile,

altele să poarte sapa. Cîțiva care se

cunosc mai dinainte s-au prins de

umeri parcă s-a gata să se îmbrățișeze.

Au tras mașina într-o curte, de la

finină le-au adus sătenii apă rece

de s-au spălat și s-au așezat la umbra

salcișilor ce la mai dădeau în floare,

trîmînd o undă de mîros abia sim-

țită. Au mîncat cu poftă merindele pe

care și le-au adus, s-au mai odihnit

puțin, au mai repetat un cîntec-două

la repezeală și lă-lă mergînd spre

cămin. Cîțiva țăranii sînt cu ei, dar

alții, mulți, de toate vîrstele au um-

plut de-a binelea sala cîminului cul-

tural. Uralele și aplauzele izbucnesc

deodată și nu se mai opresc pînă ce

oaspeții toți au trecut în dosul cor-

tinii.

A început să cînte mai întîi corul.

Unii îl ascultă cu plăcere, dar alții îl

urmăresc îndeaproape, atenți la fie-

care intonație. Sînt cei din echipa

artistică a cîminului și ei știu că au

de învățat cîte ceva de la oaspeți.

Chiar în primele rînduri, s-a așezat

o lîină cu ochi albaștri cu costi-

ță bălăie. Au vrut unii să o mule de

acolo, să lase locul la alții mai bă-

trîni, dar ea nu s-a mișcat.

— Nu plec de aici, vezi-ți de

treabă!

Știe ea de ce a venit alii de apro-

ape de scenă. I-au plăcut cîntecule,

dar cînd se recită o poezie, e altă de

atență, de parcă ar spune-o ea. Nu-i

scapă o intonație, nici un cuvînt, nici

un gest. A recitat și ea acum o săp-

tămină, dar vrea să știe mai bine, să

învețe și dela alții măiestria interpre-

tării unei poezii.

N-a fost mai mic succesul so-

liștilor Stela Constantinescu și Flori-

ca Groza, cu cîntecule populare pe

care le știu și sătenii, că doar erau

de-ale lor.

— Cum le mai zice!

— Ca pe la noi... spuneau în șoap-

tă unii.

Cît privește hahotele stîrnite de glu-

mele muncitorului Ioan Berindea, pă-

reau că nu se mai slîrșese.

Muncitorii și-au slîrșit programul

și au coborît de pe scenă. Curînd s-au

amestecat printre sătenii. Iei un munc-

itor este fiul de un grup de țăranii

să le spună cum mai e pe la oraș,

cum trăiesc, cum muncesc în fabrică,

dîncolo alii muncitor vrea să știe des-

pre viața, despre grijile și năzuințele

țăranilor. Dirijorul din sat discută de

zor cu cel de la oraș, iar fata cea cu

ochi albaștri și costiță bălăie nu se

mai desparte de Mariei Brădean, cea

cu „Spinul”.

La scena acoperită acum de cortina

nu se mai gîndesc nimeni, cînd deo-

dată s-a tras înapoi cortina și mu-

zica țăranilor din sat îi dă drumul unei

melodii înfocate de dans. Incepe jo-

cul.

La început arădenii priveau de pe

marginile, parcă stîngerii. A intrat

în joc mai întîi o pereche de-a lor,

apoi alta. Curînd, toți muncitorii dan-

sau cu fete din sat, iar orașencele nu

știau cu care tînr localnic să dan-

seze mai înainte. Nici cel care mai

ezitau retrași pe margine n-au fost

lăsați în pace multă vreme. N-au pu-

lut să mai rabde să nu se prîndă în

hora tot mai mare, iar muzica și dan-

sul le-au dezlegat și mai mult în-

imile. Erau parcă prieteni de cînd lu-

mea.

Cînd a venit seara — ce repede

vine seara cîleodată, mai ales într-o

zi ca asta, — nu le venea să creadă

că trebuie să se despartă. Discuță în-

tre ei și arădenii sînt gata să se în-

drepte către mașina care-i așteaptă,

dar cîțiva sătenii au șaplit ceva între

ei, mai la o parte, apoi, cu fețele pline

de zîmbet, s-au apropiat de oaspeți.

— Tovarăși, nu se face să plecați

asa. Cînați astă seară la noi și om

mai petrece după-aceia.

N-a fost clipă să se scape de ei.

Fiecare țăran muncitor voia să în-

vine cîte doi-trei oaspeți, dar mulți, au

trebuia să se mulțumească cu cîte

unul, sau să plece singuri acasă.

Avram Susan a prins de braț trei

oaspeți la întîmplare și nu vrea să

se despartă de nici unul.

Au venit la cîmin și după cîin

Era tîrziu, aproape miezul nopții,

cînd muncitorii fabricii „Refacerea”

de la Arad s-au urcat în mașină să

plece, petrecuți de dragostea și via-

ta bună a țăranilor muncitori din Bîrsa.

— Să nu ne uitați, tovarăși! Vă

mai așteptăm...

(După o corespondență de la

Ioșiț Weisz)

Cărți pentru oamenii

muncii de pe ogoare

N. S. SOCOLOV: „Buruieșile și

combateră lor”.

(Editura de Stat pentru Literatură

Științifică 1952)

Aplicarea unor metode agrotehnice înaintate trebuie să fie permanent legată de lupta împotriva plantelor parazitare, care aduc mari pagube agriculturii. În regulile minime agrotehnice, stîrpierea buruienilor ocupă un loc de seamă.

În lucrarea „Buruieșile și combateră lor” sînt arătate condițiile care favorizează răspîndirea buruienilor pe cîmpurile agricole. Autorul stabilește două grupe de buruieni — buruieni anuale și perene — dintre care unele sînt extrem de periculoase, ea de pildă pirul tiritor.

Broșura descrie diferite mijloace de combatere a buruienilor pe baza studiilor oamenilor de știință. Între acestea este metoda așa zisă de provocare, adică favorizarea

Lipsuri de neîngăduit la întreprinderea de locuințe și localuri Arad

de L. VARJAS,

inginer-șef al Secțiunii de gospodărie comunală și industrie locală a
statului popular regional

Întreprinderea de locuințe și localuri din orașul nostru are ca sarcină principală executarea în bune condiții a reparațiilor curente necesare imobilelor naționalizate.

Întreprinderea de locuințe și localuri trebuie să întrețină peste 2000 imobile aflate în diferite puncte ale orașului, să execute diferite lucrări de construcții și instalații necesare unei exploatare normale a spațiului locativ.

La lucrările inerente construcțiilor vechi, s-au adăugat, datorită iernii aspre, un număr considerabil de reparații mici și mijlocii la instalațiile de apă și canal.

Față de volumul mare de lucrări, întreprinderea de locuințe și localuri dispune de un număr restrâns de muncitori calificați și necalificați. Rămânerea în urmă în realizarea planului brațelor de muncă pe trimestrele I și II ale anului curent, provoacă întârzieri în executarea lucrărilor, periclitând starea construcțiilor, aglomerând — datorită cerințelor zilnice — volumul lucrărilor.

Multe lucrări urgente nu s-au putut începe din cauza lipsei de materiale, în special a celor de instalații sanitare, iar altele au trebuit să fie întrerupte. Acest neajuns a influențat și organizarea lucrului pe șantier, cauzând în același timp fluctuații ale forței de muncă la altă, în funcție de materialele existente.

Materialele necesare lucrărilor sunt depozitate în 13 magazine situate în diferite puncte și transportate cu mijloace rudimentare la locurile de muncă, din cauza că întreprinderea nu dispune de o magazie centrală și mijloace de transport corespunzătoare.

Cu toate greutățile întâmpinate, sacții de întreținere din cadrul serviciului tehnic al întreprinderii a avut unele realizări, ca: înlocuirea unei brăze, fulger de țigari, calificații a un număr de muncitori, etc. Ea a reușit să execute însă doar aproximativ 30 la sută din lucrările reclamate.

La grădățiile obiective arătate mai sus se adaugă o serie de lipsuri, care trebuie considerate hotărâtoare și care au determinat ca întreprinderea de locuințe și localuri din orașul nostru să lucreze haotic aproape în toate sectoarele de activitate și în special în cel de reparații, provocându-se degradarea unor imobile aparținând statului.

Pentru ilustrarea acestor afirmații vom arăta un exemplu concret.

Nu demult serviciul tehnic al întreprinderii a fost sesizat prin administratorul clădirii de pe strada Desan nr. 3, că în acest imobil, în apartamentul nr. 1, lencuiala tavanului prezenta fisuri în dreptul reazimului grinzilor de planșeu. Tehnicianul de resort, care era obligat să verifice la fața locului situația, nu s-a oboșit însă să se deplaseze până acolo. În scurt timp o parte a tavanului s-a deteriorat. Atunci s-au deplasat la fața locului în șir, o mulțime de tehnicieni, care au făcut constatări. În urma dispozițiilor date de aceștia, în camera cu pricina s-a sprijinit tavanul, dar numai la reazimul unde s-a produs prăbușirea. După ce s-au înlocuit grinzile cizute, materialul de sprijinire a fost ridicat și înnoptat magaziei, cu toate că în imobil situația elementelor de rezistență ale planșeului de tavan era identică peste tot și deci necesită sprijinire și consolidare. De această situație ar fi aflat cu ușurință tehnicienii care au vizitat imobilul, dacă ei și-ar fi făcut datoria, cercetând cu seriozitate și celelalte apartamente, dacă ar fi avut răbdare să stea de vorbă cu locatarii și s-ar fi oboșit să cerceteze podul imobilului. Dar ei n-au făcut aceasta, ceea ce a împus mai târziu readucerea materialului de sprijinire la fața locului și deplasarea din nou a echipei de dulghieri.

Acest exemplu arată în mod limpede cum înțeleg tehnicienii să organizeze lucrul pe șantier, cum se realizează calitatea lucrărilor, cum se coordonează munca dintre diferitele echipe de muncitori.

In cadrul întreprinderii mai sunt însă și alte lipsuri, ca: nepăsare față de avuții obștice, nu se acordă atenția cuvenită sesizărilor oamenilor muncii, se tolerează efectuarea transporturilor inutile, se fac dese fluctuații de cadre, iar controlul conducerii întreprinderii asupra personalului se face superficial.

S-a arătat mai sus că efectul de muncitori de care dispune întreprinderea este insuficient față de volumul lucrărilor. Dar și în această direcție conducerea întreprinderii, comitetul sindical și organizația de partid n-au luat nici o măsură concretă.

Conducerea întreprinderii, de pildă, n-a depus destulă străduință pe lângă organele sale superioare pentru obținerea normelor de lucru la lucrările de reparații, în vederea justei retribuiri a muncitorilor și realizarea în același timp a coerenței lor la executarea lucrărilor în termen. Nu s-a luat nici o măsură concretă pentru procurarea sculelor necesare muncitorilor și nu se respectă legalitatea privitoare la drepturile muncitorilor care lucrează cu scule proprii.

Pe lângă salariul cuvenit după muncă, partidul și guvernul au creat posibilități multiple pentru stimularea muncitorilor care se evidențiază în producție. Astfel, ei au dreptul la premii pentru depășirea planului și pentru realizări de economii de materiale. Dar conducerea întreprinderii tratează această problemă cu nepăsare și în mod burocratic. Astfel, muncitorul dulgher Iosif Văz, cu toate că a dat dovadă de conștiințiozitate în muncă și era îndreptățit pentru a fi premiat, a fost șters de pe lista de premii pe motivul că a lipsit timp de trei zile, deși se știa că absența lui e motivată. De remarcat este că rigiditatea și burocratismul în interpretarea și aplicarea instrucțiunilor privitoare la drepturile muncitorilor nu ating în același timp și cadrele de conducere, atunci când este vorba de premii.

Timp de doi ani, conducerea întreprinderii s-a obligat prin contractul colectiv să execute pentru muncitori niște dușuri pentru a scădea, după terminarea lucrului, să aibă posibilitatea a se curăța. Lucrarea nu s-a executat însă nici azi, ca fiind ceva de „mică” importanță.

Datorită neglijenței manifestată în direcția stimulării materiale și morale a muncitorilor, conducerea întreprinderii s-a îndepărtat de ei. Este deci lesne de înțeles de ce întreprinderea de locuințe și localuri din orașul nostru nu are un efectiv suficient de muncitori.

Organizația de bază P.M.R., în frunte cu tov. Fodor, secretarul acesteia, n-a luat nici o măsură concretă pentru îndreptarea situației. Ea nu a tras la răspundere conducerea administrativă pentru neglijența de care dă dovadă în direcția satisfacerii cerințelor îndreptățite ale muncitorilor.

Răspunderea pentru aceste lipsuri o poartă în primul rând directorul întreprinderii, tov. Ioan Birăuș, care n-a avut o preocupare serioasă față de îmbunătățirea mersului lucrurilor, mulțumindu-se să contempleze situația, fără a găsi calea lichidării acestor lipsuri. Tov. Ioan Birăuș este aproape în permanență bolnav, ceea ce însă nu l-a împiedicat să facă abstracții de calitatea lui de director și de boală și să lucreze ca simplu cazangiu în timpul orelor libere, la unele reparații necesare agregatelor întreprinderilor „Progresul” și „11 Iunie”, ca după aceste „ore suplimentare” să lăseze aproape în permanență de la conducerea întreprinderii, lăsând-o în voia soartei.

Cu nimic nu este mai bună situația și în ce privește păstrarea, gestionarea și manipularea materialelor de construcție. După cum s-a mai amintit, întreprinderea dispune de nu mai puțin 13 depozite de materiale situate în diferite părți ale orașului, de unde se aprovizionează punctele de lucru, prin grija muncitorilor.

În aceste depozite nu se respectă însă nici cele mai elementare măsuri de pază și securitate a materialelor, acestea fiind expuse la degradări, incendii și înstrăinări.

Deși conducerea întreprinderii, cunoaște această situație, totuși nu a luat nici o măsură pentru punerea materialelor la adăpost.

Situație asenănătoare sub aspectul păzei și evidenței materialelor se prezintă și la punctele de lucru unde, după executarea lucrărilor, prisoșul de materiale zace săptămâni întregi, fără a fi restituit magaziei cu formele legale și astfel o parte din materiale sunt înstrăinate.

În astfel de condiții e normal că la întreprinderea de locuințe și localuri nu poate exista o evidență clară a materialelor din stoc și a materialelor consumate, nu se poate vorbi de respectarea consumurilor specifice, de costul lucrărilor, de economii, într-un cuvânt de acei indici calitativi care trebuie să constituie pentru cadrele din economie o preocupare centrală.

Lucrările de reparații curente necesare imobilelor administrate de întreprinderea de locuințe și localuri se execută prin grija secției de întreținere din cadrul serviciului tehnic.

Metodele nejuste, înrădăcinate în activitatea serviciului tehnic, conduse de tov. Galgoczi, fac ca unitatea aceasta productivă să nu-și desfășoare munca în mod satisfăcător, să lucreze la împlinire, fără plan, superficial.

De multe ori, nu se dă curs acelor lucrări care prin natura lor periclitează integritatea clădirilor, ci se intervine acolo unde cei interesați se bucură de protecție.

În multe cazuri tehnicienii întocmesc rapoarte de lucru fără cercetarea realității de pe teren, din birou, sau atunci când se deplasează, sînt superficiali în constatarea lucrărilor ce trebuie executate.

Nu se concretizează în mod clar lucrările necesare, natura lor, felul și cantitățile de materiale necesare precum și mîna de lucru pe specialități care urmează să fie deplasată în vederea executării lucrărilor.

Lucrările se execută, în repede, la împlinire, de către muncitori, fără ca aceștia să fi primit din partea tehnicianului responsabil comanda cu arătarea concretă a operațiilor ce trebuie executate.

Nu se exercită un control sistematic în ceea ce privește calitatea lucrărilor și astfel nu se poate fixa responsabilitatea asupra lucrărilor prost executate și care trebuie refăcute.

De elementul negativ determinant în activitatea serviciului tehnic este familiarismul care s-a cuibărit în această unitate. Șeful serviciului, tov. Galgoczi, exceptând pregătirea profesională, nu a reușit să se ridice la nivelul unui conducător care să prelîndă conștiințiozitate în executarea atribuțiilor de serviciu din partea tehnicianilor și funcționarilor. Poziția de împăcare în fața abaterilor, în fața comodității și superficialității manifestate de colaboratori, dăunează profund activității serviciului pe care-l conduce.

Prezentarea lucrurilor în „culoare” trandafir, poziția de autolînșire, dezarmare în fața greutăților, punerea pe primul plan a intereselor personale față de cele ale întreprinderii, caracterizează pe o bună parte din cei care lucrează la serviciul tehnic. Deși sesizat de unele abateri ale personalului în ceea ce privește disciplina în muncă, tov. Galgoczi pă-

șeste pe linia de cocoleșire a lipsurilor și nu schițează măcar un gest pentru a trage la răspundere pe cei vinovați.

Tehnicianul șef al întreprinderii, tov. Kigyosi, deși promovat nu de mult în această funcție, a realizat o îmbunătățire a muncii în direcția întocmirii documentațiilor și a calculării pe baze reale a preturilor unitare ale materialelor. Dar, poziția de împăcitorism pe care o manifestă și el față de abaterile tehnicianilor din subordine, necoordonarea serviciilor tehnice, plan și materiale, lipsa unui control sistematic asupra activității acestora și asupra lucrărilor în curs de execuție, lipsa de orientare în situațiile dificile cauzate de greutăți, sînt cauzele principale care au determinat ca nici tehnicianul șef al întreprinderii, tov. Kigyosi, să nu reușească să se ridice încă la nivelul sarcinilor legate de funcția sa.

Lipsurile existente în activitatea diferitelor servicii, lipsa unei colaborări între ele, suprapunerea lor în anumite probleme sau neacoperirea unor sarcini importante, dădese o slabă conducere a lor și o lipsă de coordonare din partea conducerii întreprinderii.

Pentru înlăturarea neîntîrziată a lipsurilor existente în activitatea întreprinderii de locuințe și localuri, pentru a ridica această unitate la nivelul sarcinilor pe care le are, sînt necesare o serie de măsuri imediate.

În primul rînd este necesar ridicarea efectivului de muncitori la cel puțin 200—250 calificați și necalificați, formarea de echipe complexe și de specialitate. Pentru atingerea acestor obiective se impune neîntîrziat introducerea unei salarizări juste pe bază de acord, stimularea pe toate căile a muncitorilor fruntași prin respectarea instrucțiunilor de premiere pentru depășirea planului și realizări de economii. Se cere procurarea sculelor necesare și plata autorizamentelor acelor muncitori care întrebunătățesc scule proprii.

Trebuie să se pună de urgență ordine în păstrarea, depozitarea, manipularea și gestiunea materialelor, pentru eliminarea degradărilor și înstrăinărilor. Întreprinderea să ia măsuri urgente pentru comasarea depozitelor de materiale într-unul singur, central, cu introducerea respectării instrucțiunilor de pază și prevederi contra incendiilor precum și introducerea unei evidențe clare în vederea realizării de economii.

Este necesar să se lichideze procedurile actuale de scoatere a materialelor din depozite de către muncitori și transportarea lor cu mijloace rudimentare la punctele de lucru, prin folosirea unui camion în vederea accelerării aprovizionării șantierelor cu cele necesare și folosirea în întregime a zilei de muncă.

Se impune o atitudine justă în cadrul serviciului tehnic față de muncă și față de sesizările oamenilor muncii. Este necesar ca referatele conținînd executarea unor lucrări să fie întocmite cu seriozitate după cercetarea amănunțită a realității de pe teren.

Conducerea întreprinderii trebuie să ia măsuri de îmbunătățire a activității în toate sectoarele, prin planificarea muncii, coordonarea justă a serviciilor, trasarea de sarcini concrete și controlarea executării lor; trebuie trasă la răspundere cu toată hotărîrea acei care — prin activitatea lor dăunătoare — împiedică buna desfășurare a muncii.

Secțiunile de gospodărie comunală și industrie locală de pe lângă statul popular regional și regional sînt datorate să acorde o sprijin permanent și concret întreprinderii de locuințe și localuri în rezolvarea sarcinilor ce-l stă în fața.

Este necesar ca organizația de partid și comitetul sindical al întreprinderii să pună în centrul preocupărilor lor lichidarea lipsurilor existente. În cadrul întreprinderii trebuie te-meinic organizată întrecerea socialistă pentru o calitate bună a lucrărilor și pentru realizarea unui regim sever de economii la materiale.

Telegrama adresată reprezentantului Uniunii Sovietice la O. N. U. de către reprezentantul Guatemalei

NEW YORK. (Agerpres). — TASS anunță:

La 24 iunie reprezentantul Uniunii Sovietice la O.N.U., S.K. Tarapkin, a primit o telegramă din partea reprezentantului Guatemalei, Castillo Arriola, în legătură cu faptul că reprezentantul Statelor Unite, Lodge, care prezidează în iunie sesiunile Consiliului de Securitate, n-a dat curs cererii Guatemalei de a convoca imediat Consiliul de Securitate.

În telegramă se spune: „În numele guvernului meu, am onoarea să cer convocarea unei sesiuni urgente a Consiliului de Securitate avînd în vedere că unele state membre ale O.N.U., încălcînd articolul 25 al Cartei O.N.U., continuă și acum să nu aplice rezoluția adoptată la 20 iunie.

Dimpotriva, din ziua de 23 iunie pînă la 24 iunie la amiază, peste 45 orașe și sate din țara mea au fost bombardate și mitraliate; cîteva orașe ca Zacapa, Gualan și altele au fost bombardate cu bombe de 100 livre, iar populația civilă a acestor orașe a fost mitraliată. Guatemala nu dispune de mijloace necesare pentru respingerea unor asemenea atacuri criminale. Formațiuni de 3 și 4 avioane militare de tip „P-47” au efectuat

intense zboruri de recunoaștere deasupra tuturor celorlalte orașe situate în centrul și vestul țării, în timp ce postul de radio clandestin al agresorilor avertiza că în următoarele 24 ore va începe un atac aerian masiv asupra orașului Guatemala și asupra altor orașe importante asupra cărora vor fi aruncate bombe. Informații primite din surse demne de încredere și publicate în presa Statelor Unite arată că cartierul general și tereniurile de decolare și aterizare ale invadatorilor sînt situate pe teritoriul Republicii Honduras. Consiliul de Securitate trebuie informat despre această situație și de aceea guvernul meu solicită cordială și prețioasă dvs. colaborare în vederea convocării suspendatului organism cel mai tîrziu joi 24 iunie, spre a traduce în fapt rezoluția lui din 20 iunie, trimițînd o mîna curînd posibil o comisie de observatori care să raporteze cu exactitate Consiliului despre invazia a cărei victimă este Guatemala pentru că Consiliul să ia măsurile cele mai ferme pentru a împiedica continuarea acestei agresiuni.”

Scrierea este semnată de Edward Castillo Arriola, reprezentantul Guatemalei la O.N.U.

Declarația Comitetului național al P. C. din S.U.A. în legătură cu invadarea Guatemalei

NEW YORK. (Agerpres). —

Comitetul național al Partidului Comunist din S.U.A. a remis reprezentanților presei o declarație semnată de William Foster, Elizabeth Flynn și Pettis Perry. În această declarație publicată de ziarul „Daily Worker”, Comitetul național al Partidului Comunist condamnă „crunta invazie în Guatemala democratică a națiunilor societății „United Fruit”, arătînd că ea constituie o crimă nu numai împotriva poporului guatemalez, ci și împotriva poporului american și a întregii omeniri.

Subliniînd că în întreaga Americă Latină se manifestă o puternică opoziție împotriva politicii de dezlănțuire de noi războaie duse de imperialismul american, Comitetul național contestă cu hotărîre în declarația sa afirmația Departamentului de stat că evenimentele din Guatemala ar fi o răscoală a guatemalezilor. Comitetul național relevă că guvernul S.U.A., acționînd potrivit intereselor societății „United Fruit”, caută să schimbe guvernul ales pe cale democratică cu o dictatură marionetă de felul a-

celeia impuse popoarelor din Nicaragua, Honduras, Republica Dominicană, Venezuela și din alte țări din America Latină. Aceasta este o parte a așa numitei politici „de eliberare” dusă de guvernul american, politica dezlănțuirii de războaie sau rebeliuni împotriva oricărui guvern care refuză să îndeplinească ordinele Departamentului de stat.”

Comitetul național cheamă pe patrioții americani să ceară cu insistență Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite să aplice rezoluția adoptată de el, care prevede înclăcare oricăror acțiuni ce ar putea duce la vărsări de sînge. Comitetul național îi cheamă de asemenea să ceară autorităților americane să aplice această rezoluție, interzicînd orice livrări de arme agresorilor.

Declarația Comitetului național al Partidului Comunist se încheie cu următoarele chemări: „Să înceteze războiul societății „United Fruit” împotriva Guatemalei! Să nu se permită dezlănțuirea unui război în America! Jos minile de pe Guatemala!”

Opinia publică chineză condamnă invazia organizată de S.U.A. asupra Guatemalei

SHANGHAI. (Agerpres). — TASS anunță:

Toate zările care apar la Șanhai publică stiri despre intervenția organizată de Statele Unite ale Americii împotriva Guatemalei. Poporul chinez manifestă o simpatie neînmurită pentru națiunea Guatemalei spre independență și hotărîrea poporului ei de a-și apăra libertatea de atentele intervențiunilor.

Ziarul „Venhuiebao” scria la 24 iunie: Încă de la cea de a X-a conferință interamericană s-au învederat planurile Statelor Unite ale Americii în dreptate spre un amestec în afacerile interne ale Guatemalei. De atunci activitatea subversivă a Statelor Unite și a agenților lor împotriva Guatemalei a devenit și mai vădită, iar în cele din urmă s-a transformat într-o cercare directă de a răsturna prin forța armelor guvernul legal al Guatemalei. În prezent, această țară mică este cuprinsă de flacăra războiului.

Dar întreaga lume își dă seama că războiul din Guatemala n-are nimic comun cu un război civil și constituie cea mai flagrantă agresiune din afară, o intervenție armată a imperialismului american în afacerile Guatemalei. Faptele arată fără putință de tăgadă că mobilizînd și înarmînd agenții lor din alte țări ale Americii Centrale și forțele reacționare din interiorul Guatemalei, Statele Unite intenționează să cotopească acest stat mic. Dar în lupta sa sîntă împotriva cotoptorilor străini, poporul guatemalez nu este singur. De partea sa, el are sprijinul și simpatia popoarelor din lumea întreagă și în special a celor din America Latină.

LONDRA. (Agerpres). — Correspondenții din Washington al posturilor britanice de radio anunță că în cercurile americane domnește în general părerea că intervenția în Guatemala n-a reușit.

Ziarele engleze despre agravarea divergențelor dintre S.U.A. și Anglia

LONDRA. (Agerpres). —

Ziarele engleze acordă o deosebită atenție tratatelor care v. avea loc la Washington și le examinează, în primul rînd, în lumina contradicțiilor anglo-americane.

Ziarul „Manchester Guardian” publică o știre a observatorului său diplomatic din Geneva consacrată acestei probleme. Observatorul subliniază că delegațiile americană și engleză la conferința de la Geneva apreciază în mod diferit importanța acordului realizat la 19 iunie privind alit încetarea focului în Laos și Cambodgia, cît și celelalte probleme. „Este evidentă profundimea și gravitatea acestei divergențe, care în cele trei zile ce s-au curs de la realizarea acordului din 19 iunie... mai curînd s-a adîncit decît s-a micșorat. Cu alte cuvinte, delegațiile engleză, franceză și celelalte delegații de la Geneva consideră acest acord ca un succes considerabil al conferinței, ca un pas preliminar important pe calea rezolventării pașnice onorabile a problemelor indochineze, în timp ce înțelegerea delegației americane crește...”

Intr-un articol redacțional, tot „Manchester Guardian” subliniază divergențele dintre Anglia și S.U.A. în problema creării așa-numitei „organizații defensive” a Asiei de sud-est. Correspondenții din Washington al ziarului „Birmingham Post” arată că vizita lui Churchill și Eden la Washington „se explică prin neliniștea crescîndă prin care trec cele două guverne, din cauza divergențelor continue dintre Statele Unite și Anglia în diferitele probleme de politică internațională.”

Referindu-se la divergențele anglo-americane în problema relațiilor cu Republica Populară Chineză, corespondenții scrie: „Între cei doi aliați au fost divergențe în problema eventualelor tratative la cel mai înalt nivel cu liderii sovietici, în problema politicii care trebuie urmată în Pakistan, India, Irak, Persia, Egipt și Israel, precum și în problema, tot atât de importantă, a garanțiilor propuse de Dulles, în privința acțiunilor unite în Asia de sud-est.”

Correspondenții se ocupă în general de „agravarea încordării” în relațiile dintre guvernele S.U.A. și Angliei.

Informații

— Statul popular al orașului Arad, secțiunea combustibil, aduce la cunoștința posesorilor de cartele că ultimul termen pentru ridicarea cantităților de combustibil pentru tranșă I expiră la data de 30 iunie 1954. Acei care nu vor ridica combustibilul pînă la data de mai sus, vor pierde tranșă. Cei care mai au de ridicat cărbuni, vor putea să-i ridice de la depozitul „Combustibil” nr. 2 din calea Armatei Roșii nr. 82.

— Fabrica „Liberatea” angajează imediat pantofari și richiutoare calificați precum și muncitori și muncitori necalificați. (Telefon 32—82).

— Fabrica de zahăr caută urgent zidari și muncitori necalificați. Prezentarea, zilnic la sediul fabricii.

— Cooperativa de producție „Solidaritatea timpurilor” din Arad angajează imediat muncitori timpuri de mobilă informații la sediul cooperativei din Arad, str. 7 Noiembrie Nr.48.

Mai mult sprijin concursului pentru creșterea păsărilor de casă!

Nu de mult comisia de femei de pe lângă statul popular al regiunii noastre a lăsat o chemare cu privire la organizarea concursului în vederea creșterii păsărilor de casă. Chemarea face un apel către toate gospodinele din regiunea Arad de a participa la acest concurs.

Comisia de femei de pe lângă statul popular al comunei Răpsig raionul Gurahonț, s-a preocupat într-o zăcare măsură cu munca de popularizare a chemării în rândurile femeilor gospodine.

Approape în fiecare gospodărie sînt acum din comună se găsește un număr însemnat de pui de găină, boțoci de rață și de gîscă, etc. Gospodinele din Răpsig acordă o deosebită atenție creșterii și îngrijirii păsărilor

de casă. Așa, de pildă, gospodina Ană Ierican de la nr. de casă 152 crește peste 60 pui de găină și alte păsări. Ea este hotărâtă să ia parte printre primele din comună la concursul de creștere a păsărilor, pentru a putea câștiga la primărie o mobilă sau un aparat de radio.

Dar comisia de femei de pe lângă statul popular din Răpsig are o serie de lipsuri în ceea ce privește organizarea concursului în vederea creșterii păsărilor. Ea nu a trecut la acțiunea de îndrumare a gospodinelor pentru a se înscrie ca participante la concurs.

De asemenea nici pînă în prezent nu s-a constituit comisia de întrecere pe comună, iar tov. Elieca Veselonski—președinta comisiei de femei de pe lângă statul popular comunal — n-a antrenat delegațiile de femei ca ele să fie în fruntea acestei acțiuni.

Comitetul executiv al statului popular comunal n-a sprijinit comisia de femei în destulă măsură în munca de îndrumare a femeilor pentru a participa la concurs. La fel nu s-a îngrijit de formarea comisiei de întrecere pe comună. Tov. Gheorghe Feler președintele comitetului executiv al statului popular comunal a acceptat să primească directive „de la centru” în legătură cu această problemă. Comitetul executiv al statului popular al comunei Răpsig are datoria să înlăture de urgență lipsurile ce există în direcția organizării concursului de creștere a păsărilor. El trebuie să îndrume și să sprijine efectiv comisia și delegațiile de femei pentru ca acestea să antreneze cît mai multe gospodine spre a participa la concurs.

Tronica evenimentelor internaționale

Noi perspective ale rezolvării pașnice a problemei indo- chineze la conferința de la Geneva

După încercările disperate de a răma conferința de la Geneva prin zădărnirea rezolvării problemei coreene, diplomația americană, folosind prețurile crizei guvernamentale din Franța, a căutat să salveze din nou politica obstrucționistă în Asia, înzind să provoace eșuarea oricărui progres în discuțiile privitoare la Indochina. Lucrările conferinței din 19, 22 și 24 iunie ne indică însă că diplomații americani n-au reușit să-și ducă la bun sfârșit intențiile. Dimpotrivă, propunerile delegației R.P. Chineze din 16 iunie au deschis conferința de la Geneva perspectiva unui progres imediat în problema Indochinei. Pe baza acestor propuneri participanții au și luat o hotărâre de comun acord privind încetarea ostilităților în Cambodgia și Laos, în ciuda piedicilor puse de către delegația S.U.A. Hotărârea din 19 iunie prevede înțelegerea comandamentelor celor două părți la Geneva și la fața locului în vederea încetării operațiilor militare, precum și retragerea trupelor și a personalului militar străin.

Adoptarea unei hotărâri pozitive privitoare la Cambodgia și Laos, ca și hotărârea cu privire la încetarea focului în Vietnam, ilustrează existența posibilităților de a se ajunge la un acord pozitiv în problema Indochinei. Este necesar însă să existe din partea tuturor reprezentanților la conferință dorința de a contribui la obținerea unei înțelegeri. Lucrul acesta nu s-a observat până acum. Unele delegații au făcut tot ce le-a fost în putință pentru a pune bețe-n-rote conferinței. Delegațiile țărilor democratice au adoptat de la începutul conferinței o atitudine consecventă, făcând numeroase propuneri rezonabile. Aceste propuneri ar putea duce la grabnica încheiere a păcii în Indochina.

Existența a două feluri de a aborda problemele la conferința de la Geneva o relevă și ziarele burgheze. În timp ce Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, scrie ziarul „Harian Rakjat”, au prezentat propuneri prețioase, constructive, S.U.A. și sateliții lor s-au străduit să complice situația. „Desfășurarea conferinței — continuă ziarul — a arătat că al doilea grup nu este interesat în stabilirea păcii...”

Ostilitatea acestui grup s-a manifestat și față de propunerile din 16 iunie ale delegației chineze, cu toate că inițial n-a îndrăznit să le conteste superioritatea. Astfel, de pildă, în timp ce Bedell Smith, în general, n-a reacționat negativ atunci când a luat cunoștință de aceste propuneri, câteva zile mai târziu, reprezentantul S.U.A., Robertson, înlocuitorul lui Bedell Smith, s-a pronunțat în termeni contrari. Poziția lui Robertson este fidelă celei a cuceritorilor guvernante ale S.U.A., interesate în menținerea stării de fapt din Indochina.

De data aceasta celelalte delegații la conferință n-au împărțit întotdeauna punctul de vedere american, ceea ce reamintește existența unor profund de contradicții. „Toți delegații, inclusiv cei ai Laosului și Cambodgiei — scrie „La Suisse” — au considerat propunerea Chinei ca o bază acceptabilă. Numai Robertson a declarat că propunerea lui Ciu En-lai este inacceptabilă”. Reprezentanții Angliei și Franței, ca și ceilalți reprezentanți, nu s-au încumetat să riște, respingând propunerile chineze; astfel, au crezut de cuvință că este mai nimerit să nu tipă isonul planurilor agresive, lăstruindu-l partenerul major în minoritate absolută.

Totuși delegațiile țărilor capitaliste n-au fost capabile să continue fără șovăre aceeași linie. Atunci când s-au început discuțiile asupra măsurilor concrete ce trebuie luate odată cu încheierea focului, au dat din colț, în colț, nehotărâre. Delegațiile Angliei și Franței au refuzat, pretextând motive neînțelese, să adopte propunerile delegației chineze în legătură cu executarea controlului respectărilor prevederilor acordului. Totodată delegația Franței a lăsat o porțiță deschisă, recunoscând oportunitatea continuării discuțiilor neoficiale pe această temă.

Acordul realizat în legătură cu Cambodgia și Laos poate fi considerat ca o etapă importantă a conferinței de la Geneva, care ar deschide noi căi de înțelegere. În acest sens, el este salutat de opinia publică ca un eveniment politic deosebit. „Există noi speranțe — sintetizează ziarul „Statesman” — în atmosfera nou creată — mai ales în urma propunerilor prezentate de Ciu En-lai cu privire la Laos și Cambodgia”. Însemnătatea lui constă, și în aceea că a fost realizat în preajma întâlnirii de la Washington, care după cum se știe, urmează să discute, printre altele, planurile

americane agresive în Asia de sud-est.

Unul din primele indicii ale progresului înregistrat la Geneva îl constituie întâlnirea lui Ciu En-lai cu primul ministru al Franței, Mendès France. După întâlnire, Mendès France a făcut o declarație din care reiese că au fost înlăturate unele dificultăți, asupra cărora până acum nu se ajunsese de acord. „O soluție este posibilă — a declarat Mendès France în ziua de 24 iunie în fața Adunării Naționale franceze, referindu-se la Indochina — și sper că noi o vom găsi în răstimpul prevăzut”.

Oamenii muncii de pretutindeni așteaptă cu interes noi fapte care să facă posibilă restabilirea păcii în Indochina.

Agresiunea împotriva Guatemalei

E mai bine de o săptămână de când asupra Guatemalei s-a întins pericolul războiului. Armate de mercenari, venind de pe teritoriul Hondurasului, au atacat granița și au dezlănțuit acțiuni militare împotriva noului stat guatemalez. Vaporaie puse la îndemina agresorilor au deschis bătăie de artilerie asupra coastei, iar avioane „necunoscut” au aruncat bombe și au mitraliat populația din mai multe orașe ale țării.

În intenția agresorilor era prevăzută o victorie rapidă și ușoară, cu alt mai mult, cu o pregătire asupra acestei intervenții armate se fac de mult timp și cu multă minuțiozitate. În calculele lor, ei n-au ținut seama însă de factorul cel mai important: poporul guatemalez. Evoluția operațiilor militare oglindește tocmai acest lucru. Agresorii n-au reușit să mai obțină nici o victorie după invadarea țării și ocuparea citorva localități de mai mică importanță. Dimpotrivă, ei au început să fie respinși și să sufere pierderi însemnate. Promisiunea făcută de agresori că până la 25 iunie vor intra victorioși în orașul Guatemala (capitala țării) s-a dovedit a fi pură utopie.

Dar cine sînt în fond agresorii? Imediat după începerea ostilităților, Departamentul de stat al S.U.A. s-a grăbit să facă mare zăvăl în jurul unor pretinse „răscăle” care, chipurile, s-ar fi deslășurată în unele orașe ale Guatemalei. Această calomnie a fost imediat dezmințită, întrucât era pe de-a-ntregul inventată.

De ce a fost totuși nevoie de acest fals? Pentru că Statele Unite aveau nevoie de el în a prezenta o versiune proprie, cum că Guatemala n-ar fi victima unei agresiuni din afară și că totul s-ar reduce la o insurecție internă. Acest lucru a ieșit cu prisosință în evidență în cadrul dezbaterilor care au avut loc în Consiliul de Securitate. Aci reprezentantul nord-american a căutat să neghe faptele care au devenit cunoscute întregii lumi, fapte care au arătat că Statele Unite sînt principalul organizator și dește principalul vinovat în agresiunea împotriva Guatemalei.

În această privință faptele sînt suficiente de convingătoare pentru a răsturna întreg eșafodajul afirmațiilor susținute de reprezentantul S.U.A. în Consiliul de Securitate. Astfel, de o lungă perioadă de timp presa americană desfășoară o largă campanie de calomnii, amenințări și provocări împotriva Guatemalei, pregătind terenul în vederea unei invazii armate străine. Este cunoscută și activitatea fostului ambasador al S.U.A. în Guatemala, care s-a ocupat de regizarea comploturilor dinăuntrul țării, instigînd diferite grupuri reacționare la răscăle. Toate încercările acestora s-au soldat cu eșecuri fiind lipsite de o bază de masă. Poporul Guatemalez a făcut zid în jurul guvernului condus de Arbenz. Văzînd că încercările de organizare a răscăleli interne dau gres, monopolistii americani au trecut la organizarea unei agresiuni din afară.

La recenta conferință de la Caracas a țărilor Americii Centrale, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, s-a străduit din răsputeri să obțină adoptarea unor rezoluții care să permită amplexul în afacerile interne ale acestor țări. Există apoi declarația Departamentului de stat din 19 iunie în care se vorbește despre eventuale acțiuni împotriva Guatemalei din partea Organizației statelor americane.

Să vedem acum cine sînt uneltele folosite la invadarea Guatemalei. Toate știrile sosite arată că e vorba de o armată de mercenari care au fost recrutați și instruiți pe teritoriul Hondurasului și în Nicaragua. Această bandă de mercenari, care are în fruntea sa pe colonelul „Castillo Armas”, a fost finanțată tot timpul de către trustul american „United Fruit Company”. (În trecut, amintim că unul din cei mai mari acționari ai acestui trust sînt totuși „Dulles”, secretarul de stat al S.U.A. și Lodge, reprezentantul S.U.A. în Consiliul de Securitate). Fostul președinte al Guatemalei, Juan José Arévalo, actualmente ambasador extraordinar al

Guatemalei în țăările Americii Latine, a declarat: „Pot informa că colonelul Castillo Armas care comandă forțele intervenționiste primea lunar 150.000 dolari cu care recruta soldați, le plătea soldele și achiziționa armament și echipament”. Mai mult încă, S.U.A. folosește însăși aviația și soldații lor în războiul agresiv împotriva Guatemalei. Ministrul afacerilor externe al Guatemalei a fost informat oficial că un avion avariat de tirul artileriei antiaeriene în Guatemala a fost nevoit să aterizeze forțat în Mexic. În acest avion se aflau doi piloți americani. Astfel, și basmul cu „avioanele „cunoscute” cade, întrucât s-a dovedit că este vorba de avioane americane și echipaj american. Și, în sfîrșit, presa americană care nu ezită să facă popularitate agresiunii, spune lucrurile pe sleau: „Aceasta nu este o răscăle slab organizată, ci o invazie bine pregătită și subvenționată din plin... a S.U.A.”. Iar mai departe: „Castillo Armas n-ar fi contat pe succes în complotul său fătis, fără sprijinul activ din partea S.U.A.” (ziarul „New York Post”).

Toate faptele arată deci că este vorba de un caz de agresiune absolut vădită și făcîșă împotriva Guatemalei, stat care este membru al O.N.U. Devine explicabilă, astfel, nervozitatea de care a dat dovadă Lodge, reprezentantul S.U.A. în Consiliul de Securitate, ca și încercarea sa de a transfera problema Guatemalei Organizației statelor americane (organ cu ajutorul căruia S.U.A. înfrîngese politica lor în America Latină), lucru ce ar fi însemnat a da rezolvarea problemei guatemleze tocmai pe seama agresorilor. Încercările sale perfide n-au reușit însă, datorită faptului că reprezentantul sovietic, Tarapkin, a demascat în întregime aceste mașinații și le-a opus vîntului său hotărîtor. Aceasta a făcut ca discuția în Consiliul de Securitate să ia o întorsătură și să se ajungă la o soluționare justă: adoptarea unei rezoluții care înfăptuiește agresiunea împotriva Guatemalei și cere membrilor O.N.U. să se abțină de la sprijinirea ei.

Importanța hotărîrii adoptate de Consiliul de Securitate a fost primită cu satisfacție de opinia publică mondială. Statele Unite și sateliții lor n-au dat curs însă nici pînă acum prevederilor acestei rezoluții. Din acest motiv guvernul Guatemalei a cerut din nou Consiliului de Securitate să ia în discuție situația ivită prin atacul împotriva Guatemalei. Reprezentantul american, care în momentul de față deține funcția de președinte al Consiliului de Securitate, refuză să ia în considerare această cerere, probabil din cauză că s-ar putea repeta înfrîngerea suferită de diplomația americană la ultimele lucrări ale Consiliului, și politica americană ar fi din nou înfrîntă.

În întreaga lume se face simțită acum o acțiune organizată în sprijinul luptei poporului guatemalez. Mîngurii și manifestații se desfășoară în numeroase orașe, scrisori și telegrame sosesc de pretutindeni, și toate acestea exprimă un singur gînd: condamnarea agresorilor și simpatia față de lupta dreaptă a poporului din Guatemala.

Poporul guatemalez este conștient de lupta sa dreaptă, și de aceea el dă dovadă de curaj și abnegație. El știe că nu s-a făcut vinovat de nimic, că toate înfapturile obținute sînt îndreptate spre binele poporului. „Crima noastră — spune președintele Guatemalei, Arbenz — constă în aceea că am înfaptuit o reformă agrară îndreptată împotriva societăților imperialiste. Crima noastră constă în aceea că noi, ca patrioți, năzuim spre independență”. În telegramele ce sosesc, se arată că în întreaga țară organizațiile muncitorești și politice au prezentat guvernului liste cu cetățenii care se prezintă voluntar pentru a lupta și pentru a asigura liniștea și ordinea în orașele și satele țării.

Invadatorii au săvîrșit o mare eroare neținînd seama de încrederea și sprijinul puternic pe care îl aregușorilor lor împotriva guvernului. Dacă invadatorii au reușit în primele zile să înainteze cîteva mile de la graniță, aceasta nu înseamnă că au obținut o victorie. Însărcinatul cu afaceri al Guatemalei în S.U.A. arată că armata guatemaleză a permis intervenționistilor să înainteze cu cîteva mile de la granița Hondurasului pentru a evita o ciocnire cu forțele armate ale acestui stat, ciocnire care ar fi fost folosită pentru a justifica începutul intervenției străine. În momentul de față toate comunicările arată că guvernul este stăpîn pe situație, că invadatorii se retrag spre graniță, că în orașele țării domnește ordinea.

În ce privește perspectivele acestui război și mai ales soarta care-i așteaptă pe agresori, declarația președintelui Arbenz vorbește limpede: „Guatemala nu vrea să-și piardă libertatea și să fie lipsită de un regim democratic. Noi vom vorbi cu cotropitorii în aceeași limbă cu care ei doresc să vorbească cu noi — în limba armelor”.

I. Popă, C. Urișescu

Presa pariziană comentează favorabil întâlnirea de la Berna dintre Mendès- France și Ciu En-lai

PARIS. (Agerpres). — TASS anunță:

Ziarele pariziene acordă o mare atenție și comentează în mod favorabil întâlnirile de la Berna dintre Mendès-France și Ciu En-lai. Ziarele subliniază că ele dau speranțe într-o continuare cu succes a tratativelor cu privire la restabilirea păcii în Indochina.

„France-Presse” își exprimă regretul că pînă în prezent n-a fost găsită o „formulă”, care să fi permis lui Mendès-France să se întâlnească și cu reprezentanții Republicii Democratice Vietnam.

Presa indiană despre vizita lui Ciu En-lai

DELHI. (Agerpres).

Din toate colțurile țării sosesc pe adresa ziarelor și a agențiilor telefonice din India mesaje în care este salutată vizita în India a lui Ciu En-lai, premierul Consiliului administrativ de stat al Republicii Populare Chineze.

Ziarele publică comentarii și articole de fond consacrate problemei întăririi prieteniei dintre India și China — cheazăse a unei păci trainice și îndelungate în Asia de sud-est și în Extremul Orient.

Primejdia pe care o reprezintă comunitatea defensivă europeană pentru instituțiile științifice franceze

PARIS (Agerpres). —

Presa franceză publică textul unei scrisori adresate de 7 savanți francezi tuturor deputaților Adunării Naționale, în care se atrage atenția asupra primejdiei pe care o reprezintă comunitatea defensivă europeană pentru instituțiile științifice franceze.

„Studierea atentă a tratatului de la Paris, se spune în scrisoare, arată că în timp ce țostii noștri inamici vor fi eliberați prin prevederile acestui tratat de majoritatea restricțiilor care li s-au impus de la încheierea armistițiului, instituțiile științifice și de cercetări franceze vor fi supuse unui control și unor reglementări care restrîng libertatea și independența savanților francezi și să ne facă să pierdem rolul muncii și eforturilor pe care le-am depus în ultimii nouă ani”.

Scrișoarea amintește totodată că tratatul comunității defensive europene prevede crearea unui comisarariat format din 9 membri numiți pe termen de 6 ani „ale căror hotărîri vor fi obligatorii pentru toate statele”. În același timp, nici un guvern nu va avea dreptul de a da instrucțiuni comisarariatului, care va primi numai directive generale. „Odată instituit, arată semnatarii scrisorii, acest comisarariat va putea controla toate cercetările științifice din Europa și în special din țara noastră”.

În continuare, în scrisoare se subliniază primejdia pe care o constituie pentru pacea lumii punerea sub controlul unui organ supranational a tuturor rezultatelor cercetărilor științifice franceze. „Legăturile existente între industrie și știință, scriu savanții francezi, ne fac să ne temem de consecințele unui asemenea procedeu. Comisarariatul supranational va putea distribui sau refuza după bunul său plac autorizațiile necesare muncii noastre; el ar putea impune un secret ridicol din punct de vedere științific și nefast activității noastre. el va acapara în avantajul său rezultatele dobîndite în ultimii ani în Franța datorită muncii savanților noștri și eforturilor făcute de întreaga națiune pentru dezvoltarea instituțiilor noastre științifice”.

Semnatarii scrisorii atrag de asemenea atenția asupra faptului că articolul 27 din protocolul militar prevede „integrarea” tuturor școlilor de învățămînt superior. „Nu înseamnă aceasta oare, se întreabă ei, că politehnică, școlile noastre superioare de aeronautică, de mine, de chimie, etc. vor fi puse la dispoziția comunității? Nici o garanție nu ne este oferită în acest sens și toate temerile ne sînt permise pentru viitor”.

Scrișoarea este semnată de Edmond Bauer, Mathieu, Barrabe, Curie, Kasler, Coulomb și Mandelbroit, profesori la Sorbona și la Collège de France.

Informație

Joi au sosit în capitală Anton Dieev, secretar general al Uniunii internaționale a sindicatelor muncitorilor din industria alimentară (departamentul profesional al F.S.M.). Giovanni Carcano, secretar general adjunct al Uniunii și Gaetano Ivernizzi, secretar general al sindicatului muncitorilor din industria alimentară din Italia, care vor participa la lucrările celei de a IV-a sesiuni a Comitetului administrativ al Uniunii internaționale a sindicatelor muncitorilor din industria alimentară. (Agerpres.)

De la ministerul Afacerilor Externe al U. R. S. S.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS

anunță: La 24 iunie, V. A. Zorin, locțiitorul ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a invitat pe dl. Ch. Bohlen, ambasadorul S.U.A. la Moscova, și l-a înmînat următoarea notă:

„Guvernul sovietic consideră necesar să comunice guvernului S.U.A. următoarele:

La 23 iunie a. e., la ora 4 (ora locală) petrolierul sovietic „Tuapse” aparținînd agenției de navigație din Marea Neagră, care naviga cu o încărcătură de petrol lampant în largul mării, la sud de insula Taiwan, a fost oprit de un vas militar tip torpilor în punctul avînd coordonatele 12 grade 55 minute latitudine nordică și 120 grade 23 minute longitudine estică și sub amenințarea armelor a fost nevoit să-și schimbe direcția și să urmeze acest vas militar. După ce s-a primit de la căpitatul petrolierului semnalul că este atacat de vasul militar tip torpilor, legătura de radio cu petrolierul a fost întreruptă. Nu se cunoaște soarta vasului sovietic și a echipajului său. Este absolut evident

că acapararea petrolierului sovietic de către un vas militar în apele contolate de flota maritimă militară a S.U.A., putea fi făcută numai de forțele maritime militare ale S.U.A.

Guvernul Sovietic așteaptă ca guvernul Statelor Unite în urma atacării vasului comercial sovietic în largul mării să ia măsuri pentru restituirea imediată a vasului, a încărcăturii și echipajului.

Totodată, Guvernul Sovietic insistă ca persoanele oficiale americane vinovate de participarea la organizarea acestui act ilegal să fie pedepsite și să fie luate măsuri, care să excludă posibilitatea repetării unor asemenea acțiuni, care violează flagrant libertatea navigației în largul mării.

Guvernul Sovietic consideră necesar să declare că nu poate să treacă cu vederea astfel de acțiuni inadmisibile și va fi nevoit să ia măsurile corespunzătoare pentru asigurarea securității navigației vaselor comerciale sovietice în această regiune”.

Domnul Ch. Bohlen a promis să cemită această notă guvernului S.U.A.

Aniversarea deslănțuirii agresiunii din Coreea

PHENIAN. (Agerpres). — TASS

La 25 iunie s-au împlinit 4 ani de la atacul perfid al imperialiștilor americani și al lacheilor lor lisimaniști împotriva R.P.D. Coreene. La 24 iunie a avut loc la Phenian o adunare consacrată zilei de luptă împotriva imperialiștilor americani, care se marchează la 25 iunie. Din prezidiul adunării au făcut parte Pak Den

Ai, Tzoi En Gen, Pak Cien Ok, Kim Ir, Pak I Van, Ten Ir Len, conducătorii guvernului R.P.D. Coreene; Li En, președintele al Adunării Populare Supreme a R.P.D. Coreene, reprezentanții ai ambasadelor și legațiilor țărilor frățești.

Viceamiralul Tzoi En Gen, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene și ministru al Apărării Naționale, a prezentat un raport

Noi victorii obținute de unități ale armatei populare vietnameze

PEKIN. (Agerpres). — Agenția

Vietnameză de Informații transmite: În cursul unui atac prin surprindere în sectorul Tuyhoa, capul de pod francez din Vietnamul Central, unități ale armatei populare vietnameze au nimicit două batalioane inamice.

La 20 iunie, unitățile populare au atacat prin surprindere postul francez de la Mangnang, dintr-o suburbie a orașului Tuyhoa, punînd pe fugă trei batalioane inamice. Francezii după ce au pierdut efectivul unui batalion

s-au retras în orașul Tuyhoa.

În cursul nopții de 20 iunie, unități ale armatei populare vietnameze au pătruns chiar în orașul Tuyhoa, nimicînd cea mai mare parte a batalionului 17. Au fost distruse 150 autocamioane, un depozit de muniții și două rezervoare petrol.

La 19 iunie, datorită presiunilor exercitate de unitățile populare, francezii au trebuit să evacueze posturile Sangeau, Gandho, Cithanh și Mangnang de lângă Tuyhoa.

Din viața popoarelor R. P. Chineze

ÎN CLISEU: studenții chinezi în vizita la tovarășii lor tibetani.

SPECTACOLE

TEATRUL DE VARA: azi, 27 iunie, orele 20: concert de estradă dat de Filarmonica de stat. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la 11.30. — În caz de timp favorabil reprezentativ de la orele 9 se va ține în grădina.

„GHEORGHE DOJA”, pînă la 1 iulie: Brigada lui Ionuț. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la 11.30.

În caz de timp favorabil reprezentativ de la orele 9 se va ține în grădina cinematografului „Timpuri Noi”.

„NICOLAE BALCESCU”, pînă la 27 iunie: Pentru pace și prietenie. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la 11.30.

„HERBAK JANOS”, între 24—30 iunie: Săptămîna filmului bulgar.

27 iunie: Sub Jug.

28 iunie: „Zorile deasupra patriei” cu documentarul „Rădălele pămîntului nostru”.

29 iunie: Dankă.

30 iunie: Septembrie. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la 11.30.

„L. CARAGIALE”, pînă la 27 iunie: Magazin de stat. Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la 11.30.

— În caz de timp favorabil reprezentativ de la orele 9 se va ține în grădina.

„TIMPURI NOI”, pînă la 2 iulie: 1) Arta realistă, 2) Jurnal alb, 3) Jurnal roșu, 4) Jurnal sovietic.

Repr. de la orele 3 în continuare.

Duminică matineu la 10 și 11.30.

„SOLIDARITATEA” (Gai): pînă la 29 iunie: Arena celor curajoși. Repr. în zilele de lucru la orele 7. Duminică repr. la 3, 5 și 7.

„MAXIM GORKI” (Micălnca): pînă la 29 iunie: Noapte de mai: Bolnavul închipuit. Reprezentanții în zilele de lucru la orele 7. Duminică repr. la 2, 4, 6 și 8.

PROGRAMUL CINEMATOGRAFE-
LOR DIN REGIUNE:

„NICOLAE BALCESCU” (Luova) pînă la 27 iunie: Pumnul de fier.

„PETOFI SANDOR” (Radna): pînă la 27 iunie: Insula mistereelor.

„POPULAR” (Stricului Mare): pînă la 27 iunie: Trei telegrame.